

Наближило е Царството Божие

Две начала работят в света: едното начало товари, а другото разтовари, едното начало наричат Сатана, а другото - Бог. В старо време са ги наричали Ормузд - Христос, и Ариман - Сатана. Сега ще ви приведа един пример, за да обясня една от своите главни мисли. Той е следният. В миналото, още в предисторически времена, съществували две царства, две раси в света. Едните са били хора светещи, а другите са били тъмни хора, хора на тъмнината. И едните, и другите обаче са били еднакво умни и мъдри.

Царят на светещите хора се казвал Ормузд-Дей, царят на черните се наричал Ариман-Таад. Това е митология, останала в персийското учение. В царството на Ариман-Таад са съществували всички най-фини, най-усъвършенствани оръжия и всякакви задушливи газове. Там имало големи ограничения, навсякъде владеел ред и порядък, но редът и порядъкът на онези наши съвременни фабрични изделия, редът и порядъкът на онези колелета, които се движат във фабриките. Там всичко било хармонич-

но, но тежко на онзи, който дойде под зъбците на тези колелета - той да му мисли! Хората от царството на Ормузд-Дей се ползвали с пълна свобода.

Между тези две царства имало постоянни войни, но нито едните, нито другите могли да победят. Всичките най-усъвършенствани оръжия, които поданиците на цар Ариман-Таад могли да изобретят, щом влизали в царството на Ормузд-Дей, се превръщали на пара. Всичките им коне, колесници, картечници, всичко се разтопявало в царството на

Ормузд-Дей, превръщало се в пара. Тогава те са имали хиляди пъти по-усъвършенствани картечници, отколкото тези, които сегашните културни хора имат; сегашните са играчка, сравнени с тогавашните. Някои мислят, че само сега има такива усъвършенствани оръжия. Какви страшни картечници е имало тогава! Ние виждаме какви големи огньове, какви силни електрически токове има по небото. Те са употребявали тогава тези токове, които и днес могат да се прилагат.

продължава на стр. 2

Филмова премиера

На 12 юли киносалонът на филмотечно кино „Одеон“ събра многобройна публика, дошла на филмовата премиера, посветена на 148 г. от рождението на Учителя. Празничната филмова вечер откри Боряна Матеева от Националната филмотека. Тя изрази радостта и благодарността си от това, че филмотечното кино е станало домакин на събитие, посветено на рождението на един такъв велик българин.

След това бяха представени филмовата импресия „Завета на Светлината“ и документалния филм

„Едно хубаво място за почивка“, представящ интересната съдба на мястото, наречено „Градината на Учителя“. Режисьор и сценарист на филмите е Галина Герасимова, а оператор и монтажист - Светла Нейкова.

Да пожелаем на авторите на тези филми все така вдъхновено и всеотдайно да

творят, за да можем чрез тяхното творчество да навлизаме отново и

отново в градината на Духа, в Завета на Светлината.

Юбилейната изложба на Лили Димкова в НДК

18 юни - 20 юли 2012 година

С юбилейната изложба на Лили Димкова „Светлина и движение“ в галерията на СБХ на ул. „Шипка“ 6 (29.05.-17.06.2012) беше поставено началото на честването на осемдесетгодишнината на художничката.

От 18 юни 2012 г. артгалерията на НДК е новият домакин на изложбата на Лили Димкова, в която са изложени 107 нейни картини, и от та-

зи дата стартират Дните на духовност, иници-

иран граждански инициативен комитет „Петър Димков“.

Програмата включва филми, беседи, презентации, камерни концерти и други, чрез които се представят личността на Петър Дънов - създател на Учението за Любовта, хармонията и красотата, както и на Петър Димков - негов ученик и народен лечител, будител и родолюбец.

продължава на стр. 2

Правилник

за вътрешния ред в Духовната планинска школа „Рила - 2012“

Лятната духовна школа на Рила се организира от ДО „Бяло Братство“ България в района на Седемте езера на територията на Национален парк „Рила“. Школата е предназначена за членове на Духовно общество „Бяло Братство“ и обслужва нуждите им за духовно усъвършенстване. Настоящият правилник е създаден от комисията за Лятната духовна школа на Рила и е одобрен от Управителния съвет на ДО „Бяло Братство“.

I. Поддържане на ред и чистота в лагера.

- Отпадъците се събират, разделени по видове - хранителни, стъклени, метални, пластмасови и хартиени. Всеки лично си събира собствените отпадъци и ги транспортира обратно до определените за целта места.
- В района на лагера и езерата не трябва да се перат дрехи. Ако това се налага, то трябва да става в хижа „Рилски езера“.
- Желателно е всеки да си носи метличка и лопатка за поддържане на чистотата във и около палатките.
- Преди заминаването от лагера всеки е длъжен да остави след себе си във възможно най-добър вид мястото, на което е била разпъната неговата палатка, както и района около нея.
- Не се допуска присъствието на домашни животни в лагера, на Молитвения връх и на Паневритмия.
- При монтиране на палатките не се прави окопаване, подравняване, вадене на чимове.
- Забранява се паленето на огън. Има разрешение само за общото ни каменено здание с огнище, и то през деня. По правило до огнището имат достъп само дежурните по кухня.
- Всеки трябва да се включва в носенето на вода за кухнята всекидневно, извън дежурствата по кухня. Това е благословение, защото е работа за общото.
- Забранено е в лагера да се употребяват месо, алкохол, цигари и наркотици.
- Вечер след 22 ч. и сутрин до 6 ч. се пази тишина в лагера. Това е време, необходимо за сън.

II. Облекло.

- В лагера и на Паневритмия ученикът трябва да е добре облечен. Да се носят топли и подходящи за планинските условия дрехи.
- Не е желателно да се ходи с плажно облекло в района на лагера и най-вече по време на Паневритмия. Не е в традициите на Братството да се носят много къси панталони, сестрите да носят прозирни поли и блузи, големи деколтета, а братята да се разхождат голи до кръста или по потник.
- Паневритмията трябва да се играе от красиво облечени хора, защото тя е свещенодействие и изява на висши духовни и космични сили.

III. Регистрация на участниците в лагера.

- Според изискванията на органите на МВР и Дирекцията на Национален парк „Рила“ в лагера се води Регистрационна книга на пребиваващите братя и сестри и се дават номера на техните палатки.
- Ако в лагера пристигнат гости и желаят да останат, това може да стане само след разрешение на команданта и поемане на попечителство от ръководителите на групите.
- Необходимо е да се проявява бдителност за проявите на външните лица. Отговорниците на групи трябва да оставят по един пазащ, когато групата отсъства от лагера.

продължава на стр. 3

Наближило е Царството Божие

от стр. 1

Някои от вас казват: „Какво трябва да правим?“. Ще работите според правилата на поданиците на Ормузд-Дей: ще превръщате всички вещества на въздухообразни и лъчеобразни - нищо повече! Това е силата на праведния. И Христос на едно място от тази глава казва: „Ето, аз ви пращам като агнета между вълците, не вземайте нито тържик, нито друго нещо в себе си!“. Защо? Защото ще ви обертат. А така, като нямате нищо, няма какво да ви обират. Като имате, щом ви срещнат разбойници, ще вземат всичките ви неща. Тръгнете ли със скъсани дрехи, със скъсана шапка, със скъсани обувки, като най-последен бедняк, като ви видят в този вид, ще кажат: „Бедняк е той, оставете го да си върви!“. Ако тръгнете с един модерен цилиндър, с най-хубави дрехи и обувки, ще кажат: „Спрете този, има какво да се вземе от него!“.

Хората днес не могат да разберат, че се намират в една неприятелска страна, и казват: „Защо трябва да се отрече от богатството си?“. Ще се отречеш и отгатак ще минеш. Смъртта, това е царството на Ариман-Таад - когато умираш, вие сте в тяхното царство, те ще вземат всичко. И тогава Христос казва: „Превърнете се...“. На какво? Превърнете се в едно въздухообразно вещество. Така беше и с Христос: хвана Го и Го заковаха на кръста, същите тези поданици на Ариман-Таад Го съдиха. Пилат беше един от техните членове, еврейските свещеници също бяха негови поданици. Те произнесоха смъртната присъда, но какво стана после? Христос им даде тялото Си, но възкръсна. Той се превърна на какво? Той превърна материята на тялото Си в лъчиста материя, минаваше през врати и никой не можеше да Го види, да Го хване. Римските закони не можеха никъде да хванат Хрис-

тос - Той веднага изчезваше, ставаше невидим и те питаха: „Накъде отиде Христос?“. Нагоре.

Лошото е, че Христос сега и нагоре, и надолу - навсякъде отива. Сега поданиците на Ормузд-Дей приготвят една атака на този свят. Знаете ли каква атака? Те вече са приготвили своите батареи и ще ги пратят към този свят. Те ще превърнат всички в паробразно състояние и изведнъж ще освободят света от неговите грехове. И всички вие, които ще минете през този Божествен Огън, ще освободите душите си и ще бъдете свободни от робство. Ние казваме: всички хора ще трябва да преминават през този Огън. Казва Писанието: „Наближило е Царството Божие“. И тогава всички трябва да се събудят само една велика идея. Къде са нашите братя, къде са нашите сестри?

Питам: как ще си обясните следния факт, следното противоречие? Един човек до вчера ви е величал, до вчера ви е любил, а утре се обръща против вас и говори най-грозните, най-скверните неща. Същият човек ли е той? Не е същият човек. Има множество на съзнанието. Онзи ваш приятел, който ви обичаше и който живееше в това тяло, изчезва и сега в същото тяло дохожда да живее друг, който ви мрази. Този, последният, е от царството на Ариман-Таад. Той може да ви напише такива престъпления, каквито и не сте сънували. Аз зная много такива случаи. Някой път някой каже на някой мъж: „Знаеш ли, аз видях жена ти с еди-кой си на разходка“. Изведнъж космите на този човек настърхават: жена му някъде в университета посещава лекции, учи се, а той се безпокои.

Питам, как е възможно такава съмнение. Това човешката душа ли е, която може така да се прояви? Аз се чудя как може човек така да изопачи фактите! Аз зная много свещеници, които съзнателно изопачат Истината. Това не са

свещеници, това не са светли духове, това не са поданици от царството на Ормузд-Дей. Един човек, който може да ми смене главата, един човек, който може да ми извади сърцето, един човек, който може да се подиграе с мене, аз не го считам за свой брат; нито мене може да считате за ваш брат, ако и аз постъпвам така. Аз считам за брат този, който може да ме извади от тинята. Ако аз извадя една жена от тинята и за да я извлека оттам я прегръна, а тя после говори лошо за мене, казва, че съм я прегръщал, питам: тази жена спасена ли е? Щом тази жена допуска, че с нея се върши престъпление, такава жена лесно се подкупва. Тази жена заслужава ли спасение? Не, тя пак отива в тинята, тя не е спасена.

Аз се чудя на хората

при тези им прояви! Това наричам множественост. Аз имам друг термин за това нещо: сродна двойственост на човешкото съзнание. Това не е Божественото. Щом в съзнанието на един човек има раздвоаване, щом той може да говори и така, и иначе, това не е Божествено. Когато дойде Царството Божие във вас, ще има само една мисъл. Това значи да познаваме себе си. Понякога ти чувстваш, че в тебе се явява нещо странно - ти излъжеш себе си и при това казваш: „Интересът ми диктува така да постъпя“. Не, ти ще отхвърлиш този интерес. Това не си ти, нищо повече, този твой интерес ще те погуби. Знай, че Любовта идва само от Бог. Ти уверен ли си

за онзи, който ти казва, че те обича, че това е Любов? Ами ако аз те любя като един вълк? Ако е въпрос за любов, нека бъде истинска любов, нека ти говори с езика на Любовта.

Всички вие трябва да проповядвате: „Наближило е Царството Божие!“. Нека тази Любов бъде между братята, нека бъде между приятелите, нека бъде между вярващите, нека бъде между всички и навсякъде! Някой казва, че бил роден от Бог. Чудни са тези хора, които казват, че били родени от Бог, а при това нямат никакви плодове. Какво ще бъде, ако някой казва, че е роден от Бог, а родените от него са вълчета? Не, Христос е казал преди векове: „Дървото се познава само по плодовете си“. Всеки човек се познава по своите дела, всеки човек се познава от своите чувства, от онова,

казва: „Проповядвайте, че е наближило Царството Божие“. Сега в целия свят се образува едно ядро от хора: англичани, французи, германци, американци, китайци, японци, българи, сърби, турци, черни, па и всякакви, които образуват една нова раса в света, един народ с по-други схващания от сегашните, с друг морал. Кой групира всички тия хора? Ормузд-Дей, или ще кажем, че Христос ги групира, или законът на Любовта, или Великият Божествен закон ги привлича, за да се опознаят и да работят заедно. Какво име ще се даде на тази сила, която ги привлича, това е все едно.

Най-после аз казвам: българите могат ли да дадат един контингент от такава хора? Могат. Нека всички благородни хора от православната или от евангелската, или от католическата църкви, нека всички свещеници и владци да излязат на сцената! Не е въпросът за този, за онзи... Нека всички излязат - нали всички са християни? Това е Христовото учение - да се проповядва Любовта. Туй учение е обзело целия свят. И ако българите не изпатят там свои поданици, те ще изгубят. Онези народи, които изпатят там свои поданици, името им ще се запише в това велико Царство, а онези, които не изпатят свои поданици, името им ще се зачеркне и от тях помен няма да останет. Казва Писанието от преди хиляда години: „Онези народи, които не служат на Бога, нямат никакво бъдеще“.

Та казвам: остават ви три неща, които трябва да внесете в себе си. Вие ги имате, но като кажете, че сте християни, че сте новородени, това подразбира, че трябва да растете. Радвам се, че сте новородени, но казвам: трябва да израснеш, братко, още повече. Някой казва: „Аз съм работил“. Радвам се, братко, но още повече трябва да работиш. „Аз съм писал.“ Още повече ще пи-

шеш. „Аз съм рисувал.“ Още повече ще рисуваши. Всички вие трябва да се стремите да пригответе вашето бъдеще. Има един славен момент, за който трябва да се приготвявате. Радвайте се за вашето бъдеще, радвайте се за това, което ви чака! Когато срещнете един умен човек, нека ви причини радост; когато срещнете един красив човек, нека ви причини радост; като срещнете един човек с характер, нека ви причини радост! Щом видим нещо хубаво, нещо добро, нещо възвишено и благородно в каквото и да е отношение, нека ни причинява радост.

Казва Писанието: „Мовете се един за друг, да ви се изцелят всички недъзи“. Единство трябва сега на хората: единство в Любовта, а туй единство е множество; единство в Мъдростта, а тази Мъдрост е множество; единство в Истината, но тази Истина е множество; единство в Правдата, но тази Правда е множество; единство в Добродетелта, но тази Добродетел е множество. Във всичкото това множество хората трябва да поможат на себе си, трябва да помогнат и на другите. Това е, което Христос е донесъл в света, това е, което се проповядва и сега: „Наближило е Царството Божие!“.

Туй Царство Божие сега е пред вашия праг. И ако вие доброволно не отворите вратата на вашето царство, един ден тази врата ще стане паробразна, къщата ви ще стане паробразна и вие ще останете без стаи, без врати и без прозорци. И тогава Истината може да дойде за вас, но тази Истина няма да ви ползва. Доброволно трябва да пожертвате всичко за Царството Божие. И тъй, в който град и да влезете, кажете: „Наближило е Царството Божие!“.

Извадки от беседите „В който град влизате“, държана от Учителя на 29 март 1925 г. в гр. София, и от „Товарене и разтоварване“ - на 20 януари 1935 г., София.

Юбилейната изложба на Лили Димкова в НДК

от стр. 1

В рамките на месеца на духовност бяха представени филмите: „Едно хубаво място за почивка“ - за Градината на Учителя, на режисьора Галина Герасимова; „Авантюрата Хамлет“ на проф. Станислав Семерджиев, заснет на 2600 м надморска височина - около Седемте рилски езера, а в галавечер, посветена на юбилея, предстои премиера на филма за Лили Димкова „Светлини от една изложба“ на режисьора

Стилиан Иванов. С беседи и мултимедийни презентации бяха отбелязани 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на Светлината“, делото на Учителя, личността на Будителя и народен лечител - Петър Димков, както и учението на богомилите - предвестници на Ренесанса. В Дните на духовност бяха включени и деца на възраст от 3 до 7 години от Детска школа по изобразително изкуство „Бялото кокиче“, които сред картините на Ли-

ли и в нейно присъствие участваха в артателито „Да рисуваши Светлина-

та“, рисувайки своята Дъга. Малките художници рисуваха на фона на из-

пълнения на пиано от десетгодишната Александра. Програмата включваше още концерт на хор „Евера“ и камерен концерт на Симеон Симеонов, посветени на 148-годишнината от рождението на Учителя Беинса Дуно.

Дните на духовност бяха открити от Даниела Кънева, която включи в програмата своя филм „Индия - земя на богове и хора“, а сред гостите в артгалерията на НДК беше и посланикът на Ин-

дия в България и Македония н.п. г-н Дивябх Манчанда.

Сред лекторите бяха Христо Карагьозов, Константин Златев, Христо Маджаров, Андрей Грива, Тодор Ялъмов и други.

Препълнената при всяко събитие артгалерия на НДК показа, че хората имат нужда от едно общо духовно съпреживяване, а досега от магичните картини на Лили Димкова беше онзи мистичен и търсен духовен фон.

Мая Филипова

Планината като Духовна школа

Като сте дошли на планината, вие трябва да бъдете готови на всякакви изненади. Не е лесно да се хармонизира човек с течението на силите на Природата. При такива случаи светиите са прекарвали в молитва и в дълбоко съзерцание. Така те се нагласявали със силите в Природата и са минали благополучно през големи изпитания. Сега и на вас казвам: не се страхувайте, но изучавайте Природата! На каквито изненади да се изложите, работете с мисълта си да се хармонизирате с планината и със силите, които действат в нея. От влагата и дъжда може да почувствате болки в ставите, в краката, в гърба, но и това не трябва да ви плаши. Движете се, мислете върху всичко, което става около вас. Като трансформирате енергиите, които сте приели от планината, всичко ще мине. Планината иска герои, които я разбират и изучават. Когато децата безпокоят майките си, последните им дават бонбони. Щом видят бонбоните, децата стават мирни. Когато Природата ви смущава, трябва да приложите разумността си. Значи, за децата - бонбончета, а за хората в планината - разумност.

„Закони на Доброто“, „Упътвания и наставления“, стр. 361-362.

Като ходите по планините, вървете бавно, спокойно, без бързане. На всеки сто метра спирайте за малка почивка, на крак, около 30 секунди. Във време на почивка ще придобивате енергия. Колкото по-високо се качвате, по-бавно ще вървите. По този начин ще се приспособите към силите на Природата и ще ги използвате правилно. Иначе те ще ви противодействат. Щом силите на Природата ви противодействат, вие ще харчите енергията си, без да се ползвате от тях. Всяка частица от планината е свързана с Разумното начало, което работи в Природата. Следователно като се качвате по планинските върхове, мислете за службата, която те изпълняват в Природата, за да се свържете с разумността в нея. Всяка планина, всеки връх, всяко езеро има свое велико предназначение. Помнете - където и да ходите - по езера, по планини или върхове - работете съзнателно, учете и прилагайте. Докато работата е приятна, тя е Божествена. Щом не е приятна, щом се вкисвате - тя е човешка. Работете с приятност и радвайте се на Божието дело!

„Царският път на душата“, „Божественият ръб“, стр. 47.

Станете проводници на Божественото учение. Растенията и животните са също проводници на Божественото учение. Ако разбирате това, ще се ползвате от живота. И реката е проводник на Божественото учение. Ако разбираш тази река, ти ще се ползваш от нейната сила. Достатъчно е да се спреш съзнателно пред едно дърво, пред един извор, за да разрешиш задачата си правилно. И при камъка да се спреш, ще придобиеш една нова идея. От това гледище всички камъни, растения и животни са формули в Природата. Течението на реките, веенето на вятъра, движението на облаците, предаването на слънчевата светлина - това са образи, чрез които се проявява разумното в света. Ако не разбираш това, ти мислиш, че всичко в света е произволно. Слънцето, което изгрива, е език на разумната Природа. Вятърът, който вее, водата, която тече, растенията и цветята, които цъфтят - това е езикът на Разумната Природа. Всичко това е резултат, но зад тоя резултат се крие нещо разумно.

„Начало на Мъдростта“, „Изключителни условия“, стр. 351-353.

За да си починат очите ви, спирайте очите си на красиви неща. Когато сме в гората, да изберем най-красивите места. Ако е канара, избирайте, където има красиви линии. Като поставите очите си, линиите на канарите действат много хубаво. Или ако сте в гората, изберете някой хубав пейзаж, или ако сте край някоя река, пак изберете някой хубав пейзаж и гледайте трептенията, които се отразяват във водата. Те действат успокоително. Когато не сте спокойни, търсете най-хубавите линии, красивите места, или гледайте небето. Ако сте в града, изберете някоя хубава къща, че да остане красив образ. Или гледайте някой красив човек, обърнете внимание върху очите му, веждите, походката. В днешния порядък трябва да знаем как да си почиваме.

„Буден ум и будно сърце“, „Разумна почивка“, стр. 91.

Не се страхувайте от дъжда! През пролетта и през лятото, когато вали дъжд, излизайте във да ви намокри добре. Ако сте на пътя някъде, свалете шапката си, нека се намокри главата ви добре. Този дъжд е благословение за човека. Щом ви вали дъжд, благодарете, че сте се окъпали, че сте направили една електрична баня. Желая ви вашите мисли, чувства и постъпки да се окъпят. Дъждът, който иде отгоре, е разумен. Той носи в себе си мощни сили. Растения, животни, хора, които са намокрени и окъпани от този дъжд, се благославят. Повечето хора имат неестествен страх от дъжда, като че са направени от захар. Ония, които са направени от захар, не ги съветвам да правят дъждовни бани. Обаче ония, които са направени от устойчива материя, трябва да правят всяка година поне по десетина дъждовни бани.

„Езикът на Любовта“, „Еднообразие и разнообразие“, стр. 391.

Който иска да слуша велик концерт, нека отиде в някоя бурна нощ сред

Природата и застане близо до някоя канара: там ще слуша ехото на всички гръмотевици, ще гледа как мълните разкъсват небето, ще чува падането на дъждовните капки, придружено от бученето на вятъра. Във всичко това той ще схване великата хармония на Природата. Падането на дъждовните капки е говор. Обаче това ще разбере онзи, който има ухо да чува и око да вижда. На сутринта ще се върне радостен, в добро разположение на духа и ще каже: „Тази нощ присъствах на един велик концерт в Природата!“. Който не разбира тази красота, той ще каже: „Да ме пази Господ втори път да преживея подобно нещо!“... Когато Мойсей се качи на Синайската гора, там също така имаше дъжд, вятър, бури, светкавици. Да слушаш и да разбираш тази велика симфония, това подразбира да си свършено сам сред Природата, кацнал на някоя канара като птичка, и оттам да броиш всяка дъждовна капка и да я наричаш с нейното име, както музикантът нарича всяка нота; да схващаш песента, която вятърът изпълнява, и да следиш гръмотевицата спокойно и да чуваш в нея повишавания и понижавания, каквито срещаме в музиката. И най-после, докато се изпълнява тази симфония, да можеш да определиш нейния темп - де върви пиано, де - алегро, де - адажио и т.н. Това значи разбиране!... На онези от вас, които са смели и решителни, ще дам следната задача: през бурна, тъмна нощ ще ги изпратя на някой планински връх, там да прекарат цялата нощ. Сутринта, като се върнат, ще ги питам: Разговаряхте ли с дъждовните капки, с вятъра, със светкавиците и гръмотевиците? Чухте ли и разбрахте ли великия симфоничен концерт, който Природата ви даде?“. Така са правили всички ученици на окултните школи.

„Възможни постижения“, „Природните звукове“, стр. 246-248.

Днес човечеството не се нуждае от религии, то не се нуждае и от храмове. Ако е въпрос за храм, по-хубав храм от Небето няма. Дигни очите си нагоре към небето, погледни звездите и кажи: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си създал!“... Ако и след това искаш нещо хубаво, обърни внимание на буболечиците, на птичките, на растенията, на чистите кристални извори и нека в тебе се зароди велико вътрешно желание да се позанимаеш с тях, да научиш защо са създадени те. От всичко ти трябва да изпиташ красив трепет на своята душа.

Питам: какво правят съвременните хора? Като се намерят пред някой чист планински извор, изведнъж натопяват вътре калните си обувки, да ги измият. Не, приятелю, намериш ли се пред такъв извор, ще се спреш пред него с благоговение, ще свалиш шапката си, ще измиеш лицето си, ще пиеш от водата му и ще кажеш: „Господи, помогни ми да изчистя сърцето си и да просветя ума си като водата на този извор.“ Изворът е жив. От хиляди години при него седи някой възвишен дух и работи, изпълнява своето предназначение. Затова отидете ли при някой извор, пийте от водата му, измиете се и благодарете!

„Влизане“, „Влизане“, стр. 24.

Когато сте неразположени, омъчнени от нещо, правете различни опити да трансформирате състоянието си. Ако човек е посветен, той ще се ползва от всичко. Вземете например мъха. Камъните, които не могат да служат като почва за висшите растения, са добра почва за мъха. За да живее върху камъните, мъхът все извлича някаква храна от тях. В такъв случай, когато сте скръбни, обременени от нещо, направете следния опит: вземете една кофа и полейте с нея десет пъти вода върху някой голям камък, като си кажете: „Както водата измива камъка, така нека измие, нека отнесе и моята скръб“. Вие ще кажете, че такъв опит е смешен, защото не може да даде никакви резултати. Опитайте, може този камък, като на мъха, да ви даде нещо! Питам: камъните, като се пекат, не дават ли нещо?

„Любов към Бога“, „Ден на Божията работа“, стр. 137-138.

И камъните не са невежи. Виждате, че един камък седи на едно място с години. Вятър духа около него, но той седи, философства и казва: „За да философствам, спокойствие ми е нужно“. Ако го търколи някой надолу, той се чуди кой е нарушил спокойствието му. Като спре, пак започва да философства. От камъните човек придобива онова вътрешно спокойствие, при което може правилно да разсъждава. Някой погледне камъка и казва: „Камък е това“. Камък е наистина, но от него ти ще вземеш урок на търпение. От водата ще учиш закона на даването. Където минава, водата всякога дава нещо от себе си. Ако ми не покрай някое сухо дърво или покрай някоя изсъхнала тревица, тя ще ги напои, ще ги освежи. И въздухът, който лъха, дава. И силата, която нуди, дава. Следователно давай и ти, както водата дава. Давай и ти, както въздухът дава. Давай и ти, както силата дава. Камъкът, водата, въздухът, силата служат като предметно учение да научат хората на закона на даването.

„Царският път на душата“, „Проява на Любовта“, стр. 103-104.

Снимки: Илиян Бонев

Разумното сърце срещу „синдрома на десния крак“

Синдром е термин, обозначаващ съвкупност от симптоми, свързани с болестно състояние и проявяващи се едновременно. Болестното състояние е отклонение от равновесието и естествените процеси. Този термин ми дойде наум тази година, когато слушах и четох някои мнения в областта на Паневритмията, свързани с правилото, че „всяко упражнение в Паневритмията започва със стъпка напред с десния крак“. Преди десетина години във фокуса на вниманието беше упражнението „Изгрява Слънцето“. След време, особено след публикуване на архивните снимки, на които се вижда, че Ярмила Менцлова „отваря“ ръцете си напред на ляв крак, спорът позагългна. Явно си казаха думата и здравият разум, както и запазената все пак традиция в Братството. Сега обаче „правилото за десния крак“ се пренася върху първите десет упражнения, с тенденция те да бъдат нагласени така, че всяко да започва с десния крак. Това обаче се оказва невъзможно поради нечетния брой на тактовете на упражненията 6, 7, 8 - 41 такта. При това положение упражненията „Освобождение“ и „Чистене“ няма как да започнат с десен крак. Привържениците на правилото „всичко на десен крак“ имат само един изход: да се смени музиката, т.е. броят на тактовете да стане четен - 40 или 42; има предложение и за 38. Възможност и тези предложения не са нови, по-скоро биват възбуждани. Точно музиката на Паневритмията обаче е най-фиксираната част от нея. От трите компонента тя единствено е дадена със сигурност изцяло от Учителя. Той е „свалил“ първо музиката,

след което са дошли другите две съставки: движения и текст.

Странно е, че някой може да поставя изобщо въпроса за „корекция“ в броя на тактовете при наличие на два записа на нотния текст на Паневритмията: от 1938 г. и от 1941 г., издадени по времето на Учителя. Освен това няма сведения някой от музикантите, свирили в продължение на десетилетия в кръга на Паневритмията, да е свирил по друг начин. Тук понякога се цитира аранжираният на Димитър Грива, който е правил концертен запис на Паневритмията с радиооркестъра на Монте Карло. Не е ли лесно да се сетим, че при един концертен запис музикантът има свобода на действие, защото тук темпата и тактовете не определят стъпките на танцуващи хора?

Скоро една по-възрастна жена ми каза загрижено: „Знаеш ли, за първи път се посяга на музиката, а тя е дадена лично от Учителя“. Възможност въпросът за тактовете не би бил изобщо обсъждан, ако с него не беше свързано онова, което за себе си нарекох „синдромът на десния крак“. Замислих се какво възможност стои зад него? От беседите знаем, че дясната страна на тялото представлява мъжкия, активния, електричен принцип, свързан с ума; докато лявата страна представлява женския, магнетичен принцип, свързан със сърцето. В сегашното общество умът има надмощие - в споровете всеки иска да блесне с активния си ум, знаене, начетеност, съобразителност. Наистина живеем във времето на обективния ум - този, който прави анализ и синтез, разделя, за да подреди околната действител-

ност в една спретната картина. От беседите обаче знаем, че Разумността е друго нещо. Учителя въвежда термина „разумното сърце“. Сърцето изразява принципа на Любовта и оттам - на саможертвата. Сърцето е губещият, защото е готово да се жертва. В съвременното общество никой не иска да губи и малцина биха се пожертвали, оставяйки победата на другите. За отбелязване е, че повечето от хората, активно пропагандиращи „всичко на десен крак“, са доста амбициозни, начетени, интелигентни и умеят да боравят добре с цитати и логическа аргументация, готови са докрай да защитават тезата си. Да, принципът на обективния ум, победа на всяка цена - „синдромът на десния крак“.

В томчето „Езикът на Любовта“, което ще се чете тази година на Рила, Учителя прави интригуващо изказване. Той говори, че евангелският израз „Сине Мой, дай Ми сърцето си“, се отнася за жената, че хилядолетия наред Господ е работил върху нейното сърце и сега едва започва да обработва сърцето на мъжа. Жената ще му помага в тази дейност. Е, значи лявата страна на тялото не е за изхвър-

ще знаят кога с кой крак да тръгват: когато искат да извършат нещо с любов и саможертва, те трябва да тръгнат с левия крак. Не цитирам дословно - и нека да кажа ясно, че не пледирам да започваме паневритмичните упражнения на ляв крак. Просто нека да се стремим да запазваме естественото равновесие, съществуващо в Природата и отразено в Па-

невритмията. Да не го заменяме с изкуствено създадени спорове. В споровете ни въвват упражненията с десния крак. Да, в началото, когато първите 10 упражнения са се играли с прекъсване. В един момент Учителя ги е слял в едно - при „Първия ден на пролетта“ музиката тече непрекъснато; на фона на спокойните ритмични стъпки само движенията на ръцете се променят. Защо и кога Учителя е слял първите десет упражнения в един цикъл? Дали с идването на текста? Това са интересни въпроси, обсъждани са в комисията по Паневритмията, обект са на духовни изследвания и ако искате да ги обсъдите, поговорете например с Николай Конакчиев, който има интересни разработки върху първите 10 упражнения. Те заслужават да са тема на отделна статия.

Връщам се обаче към „десния крак“. В томчето „Служене, почит и обич“ Учителя говори за науката за правилните движения, която хората ще изучават в бъдеще и

неверитмията. Да не го заменяме с изкуствено създадени спорове. В споровете ни въвват упражненията с десния крак. Да, в началото, когато първите 10 упражнения са се играли с прекъсване. В един момент Учителя ги е слял в едно - при „Първия ден на пролетта“ музиката тече непрекъснато; на фона на спокойните ритмични стъпки само движенията на ръцете се променят. Защо и кога Учителя е слял първите десет упражнения в един цикъл? Дали с идването на текста? Това са интересни въпроси, обсъждани са в комисията по Паневритмията, обект са на духовни изследвания и ако искате да ги обсъдите, поговорете например с Николай Конакчиев, който има интересни разработки върху първите 10 упражнения. Те заслужават да са тема на отделна статия.

Неотдавна в популярните статии, свеждащи знания от предните фронтове на науката, се заговори за фигурата на торус. В сп. „Житно зърно“, бр. 24/2011 г., е публикувана статия, в която са приведени научни изследвания, доказващи, че човешкото сърце обхваща електромагнитно поле под формата на торус. В последните месеци много на шумя филмът „Thrive“ (вече и с български субтитри). В него се споделя тезата на водещи физици, които разглеждат торуса като „матрицата на живота“. А какво представлява торусът? Точно движенията, които правим с ръце пред гърдите си, пейки: „Свещени

мисли за живота ти крепи“. Да, отново Учителя със своята висша сетивност върви крачка пред науката, която вече догонва духовността. И така - навсякъде единство и хармония. Ум и сърце са създадени да работят в пълна кохерентност и хармония. Това е и повелята на времето. Това е задачата на всички нас, живеещи в тези интересни години. А останалото са просто игрите на активния човешки ум, който не може да остане спокоен, освен ако не е школуван.

Преди години брат Нестор Чуклев, който си замина на повече от 90 години и който беше играл Паневритмията при Учителя на Изгрева и я играеше всеки ден, лято и зима, ми каза нещо важно, което искам да споделя за финал. Тогава „синдромът на десния крак“ се вихреше около „отварянето“ в „Изгрява Слънцето“. Кипяха аргументите. Аз наблюдавах как той просто се оттегляше настрана и веднъж го попитах: „Защо не им кажеш как е, ти си играл на Изгрева?“. Той махна с ръка: „Остави, не се вълчай в спорове“. После посто малко замислен и добави: „Когато преподаваш Паневритмията, казвай на хората да играят наистина, от сърце, защото тогава светлите същества ще дойдат да играят с тях и ще останат да им помагат в живота“. Какво значи „да играем наистина“? Разумното ни сърце чака да го послуша. Със сигурност тогава споровете стихват, защото чрез Разумното сърце говори светът на единството. Разумната Природа чака човекът да се отвори и да постигне това единение, което е първата крачка към Новата епоха.

Светла Балтова

Братска среща на Сините камъни

На 14 и 15 юни се проведе братска среща на Стара планина, местността Сините камъни, организирана от Сливенската група. Тази местност е със специална енергетика и има важно място в историята на Братството. Ето какво пише Боян Боев за нея: „Първото летуване на планината с Братството беше през 1920 г. в Стара планина. Опънаха се палатки на Сините камъни, присъстваха предимно братя и сестри от Сливен“. „Мусала е голяма електрическа батерия, а Сините камъни в Сливенския Балкан са магнетични“ („Акордиране на човешката душа“, т. 1, стр. 37; т. 2, стр. 210). „Учителя каза, че има едно магнетично течение, което иде от Хималаите и минава през областта на Велико Търново, откъдето се спуска няколко клона магнетични течения в разни посоки. Един клон отива към Сините камъни при Сливен, оттам продължава към Айтоските върхове и понатък. Друг клон отива към Света гора и т.н.“ (Б. Боев, писмо от 10. 11. 1950 г.).

И наистина, жизнената сила на тази местност, духовното присъствие при утринните молитви и в кръга на Паневритмията, братското общуване, разходката до връх Българка, благоразположението на домакините и красотата на пролетната природа тук донесоха изобилна благодат и обнова за всички през тези дни.

Възможност за размисъл и вникване във висшите фило-

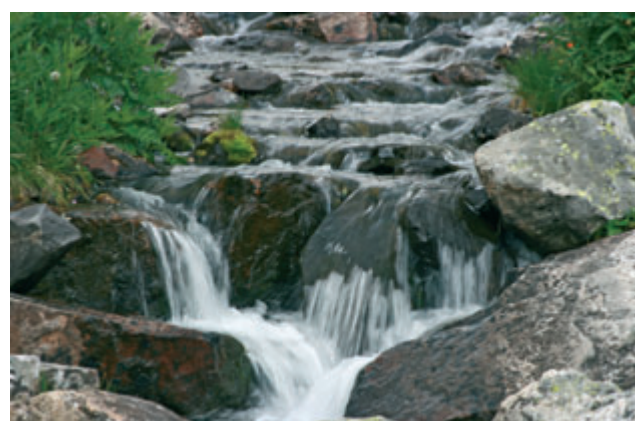
софски измерения на Учението на Учителя даде изнесената по време на срещата лекция на Константин Златев „Човешкият дух“. Важни въпроси, свързани с трудностите в духовния път на съвременния човек, губещ понякога ясни си ориентир и ценното си време сред голямото количество информация, достигаща до него, бяха поставени в лекцията на Йордан Йорданов.

Соня Митева

При изворите

Организатор на братската среща край Бузлуджа през тази година беше групата от Габрово. Срещата се проведе на 30 юни и 1 юли и премина в дух на радост и сливане с Природата. Повеќе от 130 приятели от Габрово, Казанлък, Стара Загора, Враца, Варна, София, Шумен и Русе се обединиха през тези дни при посрещането на слънчевия изгрев, в кръга на Паневритмията, по време на концертите и при разговорите за онези неща, които ни превръщат в едно цяло...

Лекцията на Георги Стойчев, изследваща номерологично песента „Фир-Фюр-Фен“, концертът с музика от Учителя, който Теменужка и Георги Стойчеви изнесоха, английският глас на сопраното Петя Младенова, слънчевият паневрит-

мичен танц - това бяха моментите, в които всички ние се притаихме в душите си заедно с диханието на Балкана, където чистата вода и големите букови дървета станаха част от красотата на тези мигове, пълни с благодат, мир и хармония.

„Беше много хубаво!“ - С тези думи си тръгнаха приятелите от различните краища на България. Възможност винаги е хубаво, когато сме заедно там, горе, в планината - при изворите!

Ивелина Елмазова

Пътеки за душата

(Отзив за песенния сборник на Марин Камбуров „Един живот с песен“ 2012 г.)

Благородният импулс на група последователи на Учителя Петър Дънов (Бейнса Дуно) и членове от семейството на композитора и певеца Марин Камбуров родиха този сборник с песни, създадени и изпълнявани половин век от дългия и плодоносен жизнен път на техния автор.

От снимката на Марин Камбуров, поместена в самото начало на сборника, ни гледа един мъж във възрастта между младостта и зрелостта, с високо чело и ясни, умни очи. Мъж, чиято духовна красота ни разкрива не само осанката му, но и последващото съдържание на това издание. Един посланик на музикални откровения от извисените селения на Духа - откровения, проправящи пътеки за душата към Божественото.

Потребността на Марин Камбуров да се изразява чрез музика и слово блика от най-дълбокото му вътрешно „аз“, намираща форма на изказ в

тези над 200 негови авторски песни и достига до сърцата на слушателите, заплени от искреността, мелодичността и проникновението на неговите творби. Хора с таланта на М. Камбуров са призвани да бъдат най-съкровените трепети на личността, да издигат съзнанието в полет към небесното, да пречистват и обновяват и най-изтерзаните души. Техен мора-

лен дълг е да дават на ближния най-доброто от себе си: безкористно, всеотдайно, възвисяващо. Съдбата им е да бъдат факли с безсмъртен пламък в лабиринтите на живота.

Когато един велик духовен Учител слезе в плът на Земята, той мигновено се превръща в духовен център на своето време, в могъщ трансформатор на космически енергии и катализатор на процеси на всички равнища на действителността. Неговото жизнено дело, проповедта му и личният му пример стимулират разбъфтяването на заложбите и способностите, скрити във всяко човешко същество. В случая безспорната музикална дарба на М. Камбуров се разгръща под благодатната светлина на

Словото и присъствието на Учителя Бейнса Дуно. Обект на песенното творчество на композитора са именно всемирните принципи и истини, изграждащи канавата на това Божествено Слово.

Всеки нов работник на Господнята нива е добре дошъл в нашата епоха на съдбовни промени. Всеки принос пред олтара на Доброто и Красотата е достоен за насърчение и възхищение. Всяко житейско дело, разкриващо истинския смисъл на земния ни път, се вражда - незаменимо и със собствен облик - във внушителния замисъл на Твореца.

Златната диря, оставена от М. Камбуров в музикалната съкровищница на България и планетата, е неговият дял в осъществяването на Божия план за човечеството. Принос, който нито молец го яде, нито ръжда го хваща - пътека от светлина към тайната на бъдните дни.

Константин Златев

Семейство Иванови от Дупница - крепост на Братството през годините на тоталитаризма

В живота на човека има особено важни събития, които определят понататъшния му житейски път. За мен това беше срещата ми с моите духовни наставници, семейство Анета и Иван Иванови от Дупница. Хиляди пъти благославям мига, в който съдбата ме срещна с тях. Такова благоговение и почитание към тях имат и още много други братя и сестри, които още през 80-те години на ХХ век, в годините на идеологическия монизъм и забрана на Братството, бяха приели дома на ул. „Балкан“ № 14 в град Дупница като свой дом и Духовна школа. Този дом, благодарение на семейство Иванови, беше станал истинска крепост на Братството. Дом, където всеки последовател на Учението можеше да отседне, да намери подслон, да получи храна и да чуе Словото Божие, а най-вече да намери събеседници и наставници в духовния си път.

Тази беше причината, поради която на братската среща в Дупница на 7 юни 2012 г. в програмата беше включена „Среща - възпоманение за Анета“, където се представи животът и дело на Анета Иванови.

Сега, след толкова години, и след като познавам толкова много хора, мога да заявя, че сестра Анета е изключително си-

лен и духовно богат човек, затова всички търсехме нейната подкрепа. Д-р Иван Иванов и Анета ни дадоха добрия пример в живота и отвориха съзнанието ни за великото Учение на Учителя. Дългите разговори преминаваха неусетно като един миг, душите ни жадно попиваха думите им. Докторът винаги започваше с едно пространно въведение към темата, след това Анета вникваше в нея с дълбочина и прозрение, откриващо нови хоризонти към духовното. Така ние достигахме до онова окултно познание, което ни даваше сила да вървим по избрания път. Неповторима беше атмосферата на този дом. Къщата на два етажа сякаш беше определена да приема хората от Братството: малка приемна и стая за гости на първия етаж; на втория етаж - голяма дневна, където при определени случаи се из-

насяха концерти.

Аз влязох в този дом през пролетта на 1982 г. и бях радушно приет като дългоочакван брат. Разговорите, които продължаваха всяка вечер, си спомням ясно и досега, след 30 години. Тук, в дома на семейство Иванови, търсещата душа намираще извора на Божие Слово. Анета с тих и спокоен глас говореше за историята на Бялото Братство през вековете, за съвременната ситуация и за бъдещото развитие на човешката цивилизация. Зареждаше ни с мъдър оптимизъм, че всичко ще се промени към по-добро.

Попитах и други приятели какво мислят за Анета и доктора. Те ми отговаряха: „Около тази жена имаше ореол“. „Тя беше светица“. „Много чисти и много скромни хора“. „Ние ходехме като на школа в този дом“. А Вили от Дупница разказа

следното: „Ние всички пристигахме кисели и разказвахме нашите проблеми. Анета ни изслушваше и заключаваше: „Много хубаво“. И тогава всичко се променяше по някакъв магически начин - ние ставахме весели и бодри“. Анета имаше способността да трансформира тези състояния по един лек и непринуден начин. Със самото си присъствие лекуваше. Видимо слаба, крехка и нежна, тя носеше мощен дух, проникваше навсякъде, където се насочваше нейната мисъл, а ние се къпехме в аурата ѝ и чувствахме здрава опора.

Анета превеждаше окултна литература от френски на български език. Също така тя имаше и една добре изградена система за духовна работа на ученик на Бялото Братство, която упражняваше прилежно всеки ден, без изключение.

Докторът и Анета споделяха с нас своите опитности и това беше насъщно за духовното ни израстване. Невъзможно е да се опише обаянието на двамата. Те живеяха в една духовна симбиоза и това им придаваше голяма сила.

Други такива хора, с такова духовно въздействие, аз не срещнах досега.

А. Атанасов

Песента на Марин Камбуров е лично послание, преживяно, състояние на духа. Всеки може да запее тази песен, ако тя съответства на неговото преживяване в момента. Тя продължава живота си в съответния човек и той може да я изпее на своята душа. Не може да я даде на друг, ако другият не я приеме като лична. Това е изповед, без претенция за сцена и внимание, изповед, необходима за душата.

В този сборник е събрана мъдрост за много житейски ситуации. Някои от песните са обръщения към Бога, молитви или формули, по-скоро речитативи, отколкото песни. Това са изпети мисли. Други са ясни, запевани, валсови, маршови или в народен дух.

Нова братска песен

На 27 май 2012 г. се навършиха 110 години от рождението на брат Марин Камбуров - един от второто поколение ученици на Учителя Петър Дънов, които оформят мирогледа си, израстват и укрепват духовно в светлината на Словото му. Това Слово става извор на творческо вдъхновение, от което през годините на живота на Марин Камбуров се раждат повече от 200 песни. За да съхраним духовното му наследство и да го направим достъпно за неговите почитатели и за по-младите братя, които не го познават, съставихме сборника „Един живот с песен“. Повече от 10 години проучвахме нотни ръкописи, слушахме архивни записи и обработвахме неговите песни.

Изказваме сърдечна благодарност на всички приятели, които ни съдействаха за издаването на сборника, и по-специално на музикалния педагог Иво Бонев - за прецизната редакция на песните, също и на д-р Иван Джебчев - за предпечатната подготовка и компютърния дизайн. Поздравяваме и всички всеотдайни работници на Божията нива с една от ненотираните песни - „Основа здрава“:

Душата си на Бога подари,
Нему да служи винаги!
На основа здрава - Любовта,
живота нов гради през вечността!

Гради живота нов
без шум, без глас, без зов,
като слънчев лъч
служи, служи с Любов!

Препоръчваме на читателите на в-к „Братски живот“ отзива на Константин Златев за сборника „Един живот с песен“, който съдържа нотирани основната част от песните на Марин Камбуров.

Съставители на сборника:
Стефанка Делкинова - Камбурова
Детелин Делкинов

Снимките към отзива за братската среща в Мърчаево „Най-красивият ден“, публикуван в бр. 5, са от 2010 г.

Учителя Петър Дънов

СИЛА И ЖИВОТ

том 6

...и аз съм единствен човек, който е виждал, как се ражда душата...
...и аз съм единствен човек, който е виждал, как се ражда душата...
...и аз съм единствен човек, който е виждал, как се ражда душата...

В поредния том от неделните беседи представяме на читателя още един лъч от духовното пространство, към което Учителя насочва умовете, сърцата и душите ни - пространство, което всеки човек търси дълбоко в себе си, събирайки възможното с невъзможното, видимото с невидимото, делничното с извънредното. Тази книга представлява още една крачка от нашето съзнателно усилие нагоре, към онзи връх, който чрез Христовия импулс и Христово слово се превръща в сила и живот за нас.

Петър Дънов
Учителя

Възможни неща

Младежки окултен клас
година осма

„И тъй, не слагайте прегради между душата си и Бога; не слагайте времето и пространството като препятствие за реализиране на вашите идеали - това, което е невъзможно днес, след милиони години ще бъде възможно. Кажете ли някой, че и след хиляди години не може да постигне своя идеал, това показва, че той е обикновен човек с ограничени възможности и условия. И тогава казвам: невъзможното за човека е възможно за Ангела. Всяко нещо, допустимо за човешката мисъл, може да се реализира; не слагай в ума си мисълта, че може нещо да не се реализира днес или утре, но кажи си: „Всичко в живота е възможно и постижимо“. Думата „невъзможно“ внася в човека обезсърчаване и обезсилване. На каквато и мъчнотия да се натъкнеш, кажи си: „Всичко е възможно!“.

ПЕТЪР ДЪНОВ УЧИТЕЛЯ

УТРИННО СЛОВО
(1930 - 1932)

Абсолютната истина

Поредницата *УТРИННО СЛОВО* на Издателство „Бяло Братство“ ще представи в дванадесеттомно издание утринните беседи на Учителя Петър Дънов в тяхната хронологична последователност на изнасянето им от 1930 до 1944 година. Томовете целят да съберат всички утринни слова през школните години, без да повтарят обема на предишните издания. Много томникът ще даде възможност на читателя да се запознае с вълнуващите проповеди на Учителя, които съпътстват лекциите от класовете на Школата и вдъхновено допълват окултното знание, предадено в нея. Вече излезе от печат том I от поредницата - „Абсолютната Истина“, която съдържа утринните беседи от 1930 до 1932 г. Програмната беседа в книгата ни припомня една от священите повели на Учителя към неговите ученици: „Ще скъсате връзките си с лъжата. Ще се разведете с нея.“

Петър Дънов Учителя

Великата майка

Издателство Бяло Братство

„Великата Майка“ е сборник от тридесет и шест беседи на Учителя Петър Дънов. Изнасяни в продължение на шестнадесет години (1917-1932), тези беседи са били предназначени за особен кръг слушатели - омъжени жени и духовни сестри. Държани са в следобедни часове на четвъртия ден от седмицата, поради което Учителя ги нарича четвъртъчни беседи. Съдържащите се в тях наставления, упътвания и методи за духовна практика ги определят като специфичен лекционен курс на езотерична школа, въпреки че предхождат с пет години официалното откриване на Школата на Всемирното Бяло Братство през 1922 г.

...всички сърца са ноти в

Божествена симфония

Песни на Жела Николова

Когато вятърът задуха,
кога реките потекат,
цветя кога разцъфтяват,
растения кога растат,
тогава музика се чува,
светът трепти в хармония
и всичките звезди са ноти в
Божествена симфония.

Песните на Жела се раждат спонтанно и неусетно. Дошли от един по-висш, неземен свят, те са откровен изказ на нейната душа да изяви непреходното, Божественото. И така ден след ден, в продължение на десетина години, песните надхвърлят 300. Те са един необятен свят от народни мотиви, окултни природни картини, молитвени откровения. Запаяват се лесно и непринудено, носейки силен емоционален импулс, пречистват и зареждат.

СВЕТЛИНА

ЛИЛИ ДИМКОВА И ДВИЖЕНИЕ

LILLY DIMKOVA LIGHT AND MOTION

Албумът на Лили Димкова се издава по случай 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на светлината“ и 80-годишния юбилей на художничката. Той не просто събира в себе си произведения на изкуството (макар че в точния си смисъл дефинира това), а по-скоро разтваря, дарява, изпраща - разтваря пред очите на зрителя други нива на движение на светлината; дарява щедро цветове, образи и видения, докоснати в различни измерения; изпраща послание, че този свят не е просто устроена материя, а една жива, подвижна, разумна енергия, която непрестанно търси път към нас и ние трябва само да отворим духовните си очи, за да прекосяваме условното пространство, което ни дели от нея.

Под печат са книгите „Ключът на живота“ - ООК 8 г.; „Сеятелят“ - УС т.2, „Мисли за всеки ден 2012-2013 г.“, „Светът на Великите души“, „The language of the Love“, „В Царството на Живата Природа“ - сборник статии от Учителя.

Редактор: Соня МИТЕВА - 0897847649
Коректор: Спаска МИХОВСКА
Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg цена: 0,70 лв.